

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/43276 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zutphen, van 5 december 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 november 2007 is appellante in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 5 december 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 6 december 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft zij daarbij de Afdeling verzocht haar schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.L.N. Bakker, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

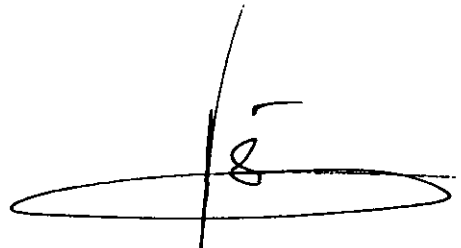
w.g. Bakker
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 december 2007

395.

Verzonden: 24 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

024 3601499

Postadres Postbus 9109
6500HL NIMEGEN

• Gelderland-Zuid

Arrondissementsrecht
Sector Bestuursrecht
Zutphen
afdeling Vreemdelingenrecht
19 NOV 2007

Regio Gelderland-Zuid
Korpsonderdeel 5 Vreemdelingenrecherche
Behandeld door J.G.M. Zwartjes
Telefoon 0900 - 88 44
Fax 024 - 327 62 06
V-nummer / Zaak / Zaak - 23/01/2007
Datum 15/11/2007
Onderswerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Johannes Gerardus Marinus Zwartjes, inspecteur van het regionaal politiekorps
Gelderland-Zuid,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdelinge, zich noemend:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : China
Nationaliteit(en) : Chinese
Geslacht : vrouwelijk

Ontvangen d.d.

16 NOV 2007

Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een lidaarspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Betrokkene onttrekt zich herhaald aantoonbaar aan politietoezicht. Betrokkene heeft geen
rechtmatig verblijf in Nederland. Betrokkene heeft geen inkomen en kan niet in haar eigen
onderhoud voorzien.

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Tiel

Datum : 16/11/2007
Tijd : 15 30 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
J.G.M. Zwartjes

Handtekening

Arrondissementsrechtbank
Sector Bestuursrecht
afdeling Vreemdelingenrecht
19 NOV 2007

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdelinge uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

Ontvangen d.d.
16 NOV 2007
Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

de Rechtspraak

Rechtbank Zutphen

AANTEKENEN

Blijdorp Advocaten
t/v mevrouw mr.drs. L.J. Blijdorp
Postbus 114
4100 AC Culemborg

Sector Bestuursrecht

bezoekadres
Martinielangel 2
7201 DT Zutphen

correspondentieadres
postbus 362, 7200 AJ
Zutphen

t 0575 593 500
f 0575 54 33 01
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum
en ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.

datum 5 december 2007
onderdeel SBR, afd. Vreemdelingenrecht/ Bewaring
contactpersoon mevr I. van Wijhe
doorkiesnummer 0575 593 771
ons kenmerk procedurenummer AWB 07/43276 JB

uw kenmerk / Staal
bijlage(n)
faxnummer afdeling 0575 59 91 76
onderwerp de procedure van M. Liang

Geachte mevrouw,

Hierbij zend ik u een afschrift van de uitspraak in bovenvermelde procedure.

Voor het instellen van een rechtsmiddel verwijs ik u naar de uitspraak.

Hoogachtend,

de griffier

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: AWB 07/43276 VRONTN

Uitspraak in het geding tussen de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

geboren op
van Chinese nationaliteit,
verblijvende in detentiecentrum Zeist te Soesterberg
V-nummer
eiscres,
gemachtigde: mr. drs. L.J. Blijdorp, advocaat te Culemborg,

en

de Staatssecretaris van Justitie
verweerder,
gemachtigde: drs. C.L.W. Slycke-van Dort, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 november 2007 is eiseres in vreemdelingenbewaring gesteld.

Eiseres heeft daartegen bij brief van 16 november 2007 beroep ingesteld. Het beroep strekt tevens tot toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 28 november 2007. Eiseres is daarbij in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Ter zitting was een tolk aanwezig.

2. Overwegingen

Ingevolge artikel 94, vierde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 dient de rechtbank te beoordelen of de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

Naar het oordeel van de rechtbank kan het besluit tot oplegging van de maatregel van vreemdelingenbewaring wegens het vermoeden van onttrekking aan uitzetting toetsing in rechte doorstaan. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat eiseres, zoals ook in het besluit is aangegeven, geen vaste woon- of verblijfplaats heeft, zich niet heeft aangemeld bij de korpschef, geen rechtmatig verblijf heeft in Nederland, geen inkomen heeft en niet kan voorzien in haar eigen levensonderhoud en zich herhaaldelijk heeft onttrokken aan politietoezicht.

Eiseres stelt dat er een omzetting had moeten plaatsvinden van de grond van de maatregel aangezien zij een asielaanvraag zou hebben ingediend. Daarnaast stelt eiseres dat er sprake is van schending van artikel 8 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), omdat zij door oplegging van de maatregel is gescheiden van haar man en kind die thuis zijn achtergebleven.

Uit paragraaf A6/5.3.3.5 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000), voor zover thans van belang, volgt dat het toepassen van bewaring bij vreemdelingen die een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel in willen dienen of ingediend hebben, zo beperkt mogelijk dient te geschieden. Het kan hierbij gaan om vreemdelingen die een dergelijke aanvraag indienen/ ingediend hebben en waarvan bijvoorbeeld om redenen van manifest bedrog of andere gronden genoemd in A6/5.3.3.1 van de Vc 2000 aangenomen kan worden dat een vreemdeling zich aan de eventuele uitzetting zal onttrekken. Ook kan het voorkomen dat een vreemdeling eerst nadat hij in bewaring gesteld is een aanvraag indient. In beide gevallen zal aan de hand van de bekend geworden feiten en omstandigheden voor de aanvraag bijvoorbeeld het nader gehoor, een concrete afweging gemaakt moeten worden met betrekking tot het toepassen van de maatregel in relatie tot de asielaanvraag. Zolang de aanvraag nog niet in eerste aanleg is afgewezen, mag de inbewaringstelling uitsluitend plaatsvinden en voortduren na voorafgaand overleg met de Immigratie en Naturalisatiedienst. Van dat overleg dient verslag te worden gelegd in de vreemdelingenadministratie.

De rechtbank stelt vast dat eiseres blijkens het beroepsschrift van 21 november 2007 kenbaar heeft gemaakt een asielaanvraag en een reguliere aanvraag te willen indienen. Vast staat tevens dat eiseres tot op het moment van de mondelinge behandeling van haar beroep geen asielaanvraag of een aanvraag voor een reguliere verblijfsvergunning heeft ingediend; de maatregel is aan eiser opgelegd op de voet van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000. Gelet op artikel 8 van de Vw 2000 was ten tijde van de oplegging van de maatregel aldus geen sprake van rechtmatig verblijf. Verweerders beleid zoals hiervoor uiteen is gezet ziet blijkens de kop van paragraaf A.6/5.3.3.5 van de Vc 2000 op bewaring van vreemdelingen met rechtmatig verblijf. Daarvan was ten tijde van de oplegging van de maatregel geen sprake.

Met betrekking tot het betoog van eiseres dat de oplegging van de maatregel van vreemdelingenbewaring in strijd is met artikel 8 EVRM overweegt de rechtbank als volgt.

Ingevolge het eerste lid van artikel 8 EVRM is, voor zover hier van belang, bepaald dat een ieder recht heeft op respect voor zijn familie- en gezinsleven. Ingevolge het tweede lid van dit artikel is geen inmenging van enig openbaar gezag in de uitoefening van dit recht toegestaan, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde, het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de

Reg.nr.: AWB 07/43276 VRONTN

3

bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

Zoals de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State in de uitspraak van 4 juli 2003 (zaak nr. 200303002/1, JV 2003/368) heeft overwogen, kan detentie een inmenging zijn van het recht op respect voor het (privé- en) gezinsleven als bedoeld in artikel 8 van het EVRM.

Zoals de rechtbank hiervoor heeft overwogen, kan oplegging van de maatregel van artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 toetsing in rechte doorstaan, omdat het belang van de openbare orde die maatregel in het geval van eiseres vordert. Ook overigens heeft verweerder aan het algemeen belang om eiseres ter fine van uitzetting in vreemdelingenbewaring te stellen een zodanig gewicht mogen toekennen, dat op grond daarvan de inbewaringstelling en de daarmee mogelijk gepaard gaande inmenging in het privé- en gezinsleven op grond van artikel 8, tweede lid, van het EVRM gerechtvaardigd is. Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank voorts betekenis kunnen toekennen aan de omstandigheid dat met eiseres moeilijk afspraken zijn te maken, zij niet reageert op vorderingen en eiseres regelmatig in België verblijft. Daarnaast heeft eiseres willens en wetens het risico genomen in Nederland te verblijven zonder de daarvoor benodigde documenten.

Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat de inmenging in het gezinsleven van eiseres op grond van artikel 8, tweede lid, van het EVRM is gerechtvaardigd.

In de namens eiseres ter zitting aangevoerde stelling dat er een andere wijze van tenuitvoerlegging toegepast zou moeten worden aangezien eiseres zwanger is, ziet de rechtbank geen aanleiding de bewaring op te heffen, nu eiseres haar stelling niet heeft onderbouwd met (medische) stukken. Daarnaast heeft verweerder ter zitting aangegeven dat in het detentiecentrum een medische dienst aanwezig is.

De procedure leidend tot de inbewaringstelling en de wijze van tenuitvoerlegging van de bewaring zijn naar het oordeel van de rechtbank in overeenstemming met de wettelijke vereisten.

In hetgeen overigens is aangevoerd, vindt de rechtbank geen grond voor het oordeel dat de bewaring in redelijkheid niet (langer) gerechtvaardigd is.

Het beroep dient derhalve ongegrond verklaard te worden en het verzoek om schadevergoeding afgewezen.

De rechtbank acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

Reg.nr.: AWB 07/43276 VRONTN

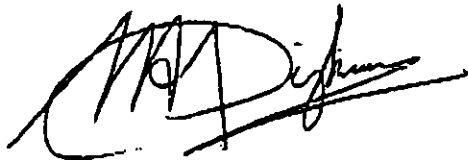
4

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. R.P. van Baaren en in het openbaar uitgesproken op 5 december 2007 in tegenwoordigheid van mr. M.H. Dijkman als griffier.

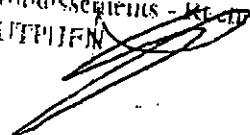

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op: 05 DEC. 2007

Voor fotocopie conform het uitspraakblad
De Griffier van de Arrondissementsrechtbank
te ZUTPHEN

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
7118
B - 6 DEC 2007
ZAAKNR. 200708513
AAN: VS
BEHANDELD: DD: PAR:

—GCB

**Blijdorp & Van der Kroon
Advocaten**

Mr. dra. L.J. Blijdorp
Mr. W.J. van der Kroon
advocaten en procureurs

Bezoekadres:
Stolsstraat 13
Culemborg

Postbus 114
4100 AC Culemborg

T 10345) 53535H
F 10345) 53435B

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN-HAAG

== 070- 365 1380 ==

Culenburg, 6 december 2007

APPELSCHRIFT / HOGER BEROEP SCHRIFT

Betreft: geboren
Nationaliteit: Chinese
CRV:
Rechtbanknr: 07/432 76

Geeft eerbiedig te kennen.

geboren en van Chinese nationaliteit,
verder te noemen: appellante, nog verder te noemen: cliënte,

verblijvende in vreemdelingenbewaring in PI Zeist ("Kamp" Zeist)

te dezer zake woonplaats kiezende te Culemborg aan de Slotstraat 13 (postbus 114, 4100 AC) ten kantore van haar advocaat en gemachtigde mr. drs. L.J. Blijdorp die in deze als advocaat en procureur optreedt en die tot het indienen van het onderhavige hoger beroep bepaaldelijk gevolmachtigd is door appellante, zulks met het recht van substitutie.

Appellant stelt hierbij en middels dit schrijven hoger beroep in tegen de in kopie bijgesloten uitspraak van de rechtbank Den Haag zittingsplaats Zutphen (rolnr 07/ 432 76), gedateerd 5 december 2007 / verzonden 5 december 2007, waarbij het beroep van cliënte gericht tegen de opgelegde vreemdelingenbewaring door de rechtbank Zutphen ongegrond werd verklaard, en waarbij het verzoek om schadevergoeding werd afgewezen.

Dit hoger beroep richt zich tegen de ongegrondverklaring van het beroep van cliënte door de rechtbank.

-2-

Dit appèlschrift berust op de volgende grieven:

Grief 1

Ten onrechte overweegt de rechtbank in voornoemde uitspraak als volgt:

"Eiseres stelt dat er een omzetting had moeten plaatsvinden van de grond van de maatregel aangezien zij een asielaanvraag zou hebben ingediend. (...) (...)

De rechtbank stelt vast dat eiseres blijkens het beroepschrift van 21 november 2007 kenbaar heeft gemaakt een asielaanvraag en een reguliere aanvraag te willen indienen. Vast staat tevens dat eiseres tot op het moment van de mondelinge behandeling van haar hernep geen asielaanvraag of een aanvraag voor een reguliere verblijfsvergunning heeft ingediend; de maatregel is aan eiser opgelegd op de voet van artikel 59 eerste lid aanhef en onder a van de Vw 2000. Gelet op artikel 8 van de Vw was ten tijde van de oplegging van de maatregel dus geen sprake van rechtmatig verblijf. Verweerders beleid zoals hiervoor uiteen gezet ziet blijkens de kop van de paragraaf A6/5 3.3.5 van de Vc 2000 op bewaring van vreemdelingen met rechtmatig verblijf. Daarvan was ten tijde van de oplegging van de maatregel geen sprake".

Toelichting:

De rechtbank miskent in deze overweging, dat een omzetting van de maatregel had moeten plaatsvinden, nu cliënte heeft aangegeven asiel te willen aanvragen. In het aanvullend beroepschrift van 21 november 2007, met een kopie en een begeleidende brief aan verweerder, is aan de rechtbank en verweerder bekend gemaakt (onder opgave van redenen) dat en waarom cliënte asiel wilde aanvragen.

Vanaf dat moment heeft cliënte gevraagd om bescherming tegen de autoriteiten van haar land.

Naar de mening van cliënte is dit moment bepalend bij de bepaling van de grondslag op grond waarvan de bewaring wordt bevolen en uitgevoerd.

Met andere woorden, de vreemdelingrechtelijke situatie van cliënte was op het moment van het claimen van een asielaanvraag niet langer dezelfde dan die van voor het moment van het claimen van asiel.

Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat, zoals ook kan blijken uit het dossier, de claim op het kunnen indienen van asiel, door verweerder ook is erkend en opgepakt.

Ten tijde van de zitting had verweerder al wel reeds schriftelijk bericht aan gemachtigde van cliënte (zie dossier) dat de aanvraag was doorgezonden aan AC Schiphol en dat van daaruit e.o.a. verder zou worden opgepakt.

-3-

Ook was cliënte inmiddels terug-geplaatst van Uitzetcentrum Rotterdam Zestienhoven, naar de "gewone" bewaringsfaciliteit PI Zeist (waar zij nu nog verblijft). Ook hieruit blijkt dat voor verweerder uitzetting niet langer aan de orde was en is.

De rechtbank miskent dat de maatregel niet langer had kunnen worden voortgezet op de grond van artikel 59.

Nu de maatregel niet (meer) berust op een juiste grondslag moet worden vastgesteld dat de voortzetting van de bewaring op deze manier onrechtmatig is.

Grief 2:

Ten onrechte overweegt de rechtbank verder als volgt:

"Daarnaast stelt eiseres dat er sprake is van schending van artikel 8 EVRM. Omdat zij door oplegging van de maatregel is gescheiden van haar man en kind die thuis zijn achter gebleven.

Met betrekking tot het beloog van eiseres dat de oplegging van de maatregel van vreemdelingenbewaring in strijd is met artikel 8 EVRM overweegt de rechtbank als volgt

Zoals de rechtbank hiervoor heeft overwogen, kan oplegging van een maatregel van artikel 59 Vw toetsing in rechte doorstaan, omdat het belang van de openbare orde die maatregel in het geval van eiseres vordert. Ook overigens heeft verweerder aan het algemeen belang om eiseres ter fine van uitzetting in vreemdelingenbewaring te stellen een zodanig gewicht mogen toekennen, dat op grond daarvan de inbewaringsstelling en de daarmee mogelijk gepaard gaande inmenging in het privé en gezinsleven op grond van artikel 8 tweede lid EVRM gerechtvaardigd is."

Toelichting:

Cliënte is van mening dat het opleggen en doen uitvoeren van de maatregel van bewaring, leidt tot een onwenselijke en ongeoorloofde schending van haar recht op family life in de zin van artikel 8. Haar man, oorspronkelijk van Vietnamese afkomst, is thans in bezit van een Nederlands paspoort. Haar kindje Lisa heeft ook de Nederlandse nationaliteit.

Haar kindje Lisa heeft recht op de aanwezigheid van de moeder. Vader moeder en kind(eren) hebben recht op de uitoefening van het recht op family life ex artikel 8 EVRM.

Dit wordt door de rechtbank miskend. De rechtbank miskent voorts dat aan de zijde van verweerder geen enkele afweging van belangen heeft plaatsgevonden, maar dat enkel is gekeken naar de illegale positie van de moeder.

Daarbij is van belang dat cliënte zwanger is, ten tijde van de aanhouding ruim 4 maanden, inmiddels bijna 5 maanden.

-4-

Dit gegeven is niet alleen visueel duidelijk vast te stellen – cliënte heeft al een behoorlijke buik – maar is ook bekend bij verweerder, zowel eerst bij de politie als later ook in het UC Rotterdam en nu in de PI Zeist. De zwangerschap is door verweerder nooit betwist of in twijfel getrokken. De overweging van de rechtbank verder in de uitspraak, dat cliënte de zwangerschap niet heeft onderbouwd met stukken, is wat dit betreft dan ook niet alleen buitengewoon merkwaardig (ook de rechter zal de zwangere buik hebben gezien tijdens de zitting), maar gaat ook voorbij aan het feit dat de zwangerschap voor verweerder niet ter discussie staat.

Cliënte is zwanger van een Nederlands kindje, een kindje dat bij de geboorte de Nederlandse nationaliteit en staatsburgerschap zal hebben.

Cliënte heeft aangegeven dat het onjuist en onaanvaardbaar is dat op dit moment een Nederlands nog-ongeboren kind, in gevangenschap moet (op)groeien in de buik van de moeder.

Duidelijk moge toch wel zijn dat een gevangenis, ook al zijn er goede medische voorzieningen, geen plaats is voor een ongeboren kindje.

Dit te meer nu cliënte geen crimineel is of iemand die strafrechtelijk verdacht of veroordeeld is, maar iemand wier enige fout er uit heeft bestaan dat zij zonder titel in dit land heeft verbleven.

Daarbij acht cliënte het ook juridisch apert onjuist dat een Nederlands kindje thans in vreemdelingenbewaring wordt gehouden. Gezien het feit dat moeder en kind uiteraard op dit moment nog niet van elkaar te scheiden zijn, leidt dit naar de mening van cliënte maar tot 1 conclusie, namelijk dat de bewaring alleen al om deze reden onrechtmatig is – zowel ten aanzien van moeder als ook ten aanzien van het ongeboren kindje.

Tevens leidt het opleggen en laten voortduren van de bewaringsmaatregel tot schending van artikel 8 EVRM voor wat betreft het gezinsleven tussen moeder vader en . De vader was en is erg betrokken bij de zwangerschap van zijn vrouw en bij zijn ongeboren kindje.

Door de bewaring wordt ook het gezinsleven tussen vader en het ongeboren Nederlandse kindje, onaanvaardbaar onmogelijk gemaakt..

De rechtbank heeft het vorenstaande miskend. Cliënte verzoekt U dit hoger beroep gegrond te verklaren, mede op grond van bovenstaande conclusies van cliënte de bewaring onrechtmatig te bepalen, en aan cliënte schadevergoeding toe te wijzen.

-5-

CONCLUSIE

Reden waarom appellante /cliënte U, Edelachtbaar College, verzoekt:

- dit hoger beroep gegrond te verklaren;
- de bestreden uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en het beroep alsnog gegrond te verklaren.
- althans:
- de bestreden uitspraak te vernietigen en het beroep terug te verwijzen naar de rechtbank;
- Verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,
Uw dw.,

L.J. Blijdorp

